

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 7 март 2023 г. — X/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-137/23, Alsen) ⁽¹⁾

(2023/C 235/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касатор: X

Ответник по касационната жалба: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2003/96 ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба освобождаване от облагане с данъци се прилага по отношение на енергийните продукти, за които е установено, че се използват за задвижването на кораби, плаващи във вътрешните води на Съюза, дори ако по време на това използване съдържанието на маркиращия знак Solvent Yellow 124 в тези енергийни продукти (в случая — газьол) е под минималното изисквано количество, при положение че данъчните органи не разполагат с никакви данни, че собственикът или операторът на кораба или неговият представител на борда на кораба (капитанът) е участвал в избягване на плащането на акцизи, в злоупотреба с акцизи или в измама с акцизи по отношение на държания от него газьол?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: трябва ли член 7, параграф 2 от Директива 2008/118 ⁽³⁾ да се тълкува в смисъл, че когато е установено, че танкът за гориво на плаващ във вътрешни води кораб съдържа само газьол с произход от доставчик на гориво, който с разрешение на данъчните органи може да освобождава за потребление този освободен от акцизи газьол, самият факт, че съдържанието на маркиращия знак Solvent Yellow 124 в газьола е под минималното изисквано количество, означава, че задължението за акциза е възникнало изцяло към този по-ранен момент — когато е извършено освобождаването за потребление съгласно член 7, параграф 2, буква а) от посочената директива?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос и ако следователно при това положение се прилага и член 7, параграф 2, буква б) от Директива 2008/118: допуска ли установеният в правото на Съюза принцип на пропорционалност задължението за акциз, което е възникнало в съответствие с член 7, параграф 2, буква б) от Директива 2008/118, да бъде събрано в съответствие с член 8, параграф 1, буква б) от посочената директива от капитана, който държи акцизните стоки, дори когато той не е имал основания да се съмнява, че доставеният газьол е освободен от акциз в съответствие с разпоредбите от правото на Съюза и националното право?
- 4) От значение ли е за отговора на третия въпрос обстоятелството, че капитанът не изпълнява функцията си в рамките на трудово правоотношение, но същевременно е собственик на кораба?

⁽¹⁾ Името, с което е означено настоящото дело, е фиктивно. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 2003 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98).

⁽³⁾ Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12).

Преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg (Германия), постъпило на 9 март 2023 г. — T], KI, FA/Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

(Дело C-143/23)

(2023/C 235/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Ravensburg

Страни в главното производство

Ищци: TJ, KI, FA

Ответници: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза, по-специално с член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО⁽¹⁾, в случай на договор за потребителски кредит, за който е направено изявление за отказ и който е свързан със сключен в търговски обект договор за покупко-продажба на превозно средство, размерът на компенсаторното обезщетение за обезценяването на финансираното превозно средство, дължимо от потребителя на кредитора при връщане на финансираното превозно средство, да се изчислява като платената от търговеца цена към момента на връщането на превозното средство се приспадне от продажната цена на търговеца към момента на придобиването на превозното средство от потребителя?
- 2) Напълно хармонизирана ли е и следователно задължителна за държавите членки ли е уредбата по член 14, параграф 3, буква б), първо изречение от Директива 2008/48/ЕО относно договорите за потребителски кредити, свързани с договор за покупко-продажба на превозно средство?

При отрицателен отговор на втория преюдициален въпрос:

- 3) Съвместимо ли е с правото на Съюза, по-специално с член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО, след отказ от договор за потребителски кредит, свързан с договор за покупко-продажба на превозно средство, кредитополучателят да трябва да плати договорената лихва за периода от изплащането на кредита на продавача на финансираното превозно средство до момента на връщането на превозното средство на кредитора (или продавача)?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 15 март 2023 г. —
T.G./Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid**

(Дело C-158/23, Keren⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Въззивник: T.G.

Въззиваеи: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 34 от Директива 2011/95⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като предвидената в член 7b от Wet inburgering (Закон за интеграцията), която налага на лицата с право на убежище задължението да положат успешно изпит за интеграция, чието неизпълнение е наказуемо с глоба?
- 2) Трябва ли член 34 от Директива 2011/95 да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която лицата с право на убежище по принцип сами поемат всички разходи по програмите за интегриране?
- 3) При отговора на втория въпрос от значение ли е, че лицата с право на убежище могат да получат държавен заем, за да заплатят разходите по програмите за интегриране и че този заем се опрощава, ако те издържат навреме изпита за интеграция или навреме бъдат освободени или изключени от задължението за интеграция?